

Arrest

nr. 323 345 van 14 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA loco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 29 september 2023, dient op 30 september 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 22 maart 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 25 april 2024.

1.3. Op 24 september 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 24 september 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye-clan, subclan Abgaal. U bent geboren in 2002 in het dorp Golweyn, gelegen in het district Marka in de provincie Lower Shabelle in Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef.

In 2010 werd uw vader gedood door de terreurorganisatie Al-Shabaab. Na zijn dood opende uw moeder een restaurant in Golweyn. U heeft twee broers en één zus.

Op 15 augustus 2021 ging u samen met drie vrienden inkopen doen voor het restaurant van uw moeder bij de winkel van [O.]. U werd op de weg terug opgebeld door [O.]. Hij vertelde dat u olie was vergeten en u terug diende te keren. Samen met uw vriend [S.] keerde u terug naar [O.]. In de winkel werden jullie vervolgens toegesproken door een voor u onbekende man. Hij verklaarde een hooggeplaatst lid van de Mujahideen te zijn. Zij waren op zoek naar jonge mannen die konden vechten. Vervolgens zei hij dat jullie moesten vechten voor de religie. Hij stelde dat ze nog contact zouden opnemen. U zei dat u moest helpen in het restaurant van uw moeder en u dus niet kon vechten. Daaropvolgend toonde de man zijn wapen en zei dat niemand hun bevel kan weigeren. Indien u uw ouders op de hoogte zou brengen, zouden u en uw ouders gedood worden.

De volgende dag werd u verteld dat [S.] kwam te overlijden. Vervolgens trachtte u met uw moeder te spreken over de voorbije gebeurtenissen, maar zij was te druk bezig. Daaropvolgend werd u gebeld door Al-Shabaab. U werd verteld dat [S.] werd gedood omdat hij zijn ouders had ingelicht over het gesprek. Vervolgens werd u nogmaals gewezen op de gevolgen.

De volgende dag besloot u niet naar school te gaan. U ging evenmin helpen in het restaurant van uw moeder. Wanneer uw moeder thuiskwam, vroeg zij u wat er scheelde. U heeft vervolgens uw moeder ingelicht over de voorbije gebeurtenissen, waarop uw moeder uw maternale oom vroeg om langs te komen.

Toen uw oom zich de daaropvolgende dag, op 18 augustus 2021, in het huis van u en uw moeder bevond, werd het huis door drie leden van de terreurorganisatie Al-Shabaab bestormd. Daarbij werd uw moeder geduwd en uw maternale oom met een mes gedood. U werd geslagen tot u het bewustzijn verloor.

De daaropvolgende ochtend werd u wakker in een kamp van Al-Shabaab. U werd gezegd dat uw vader in het verleden eveneens weigerde mee te werken, waarop zij hem hebben gedood. Verder werd u gezegd dat u zou worden gedood indien u weigerde mee te werken.

Nadat u acht dagen training had gevolgd, werd het kamp opgeschrikt door geweerschoten. In het tumult bent u weggevlucht. Vervolgens ontmoette u een veehouder. U vroeg hem om uw moeder te contacteren. Uw moeder kende de veehouder en zei dat hij u zou helpen. U mocht er een nacht overnachten bij de dieren, waarna u de volgende dag tot bij een andere man werd gebracht. U werd vervolgens in een auto geplaatst die u naar uw maternale tante in Mogadishu bracht. Al-Shabaab ontdekte dat u zich ophield bij uw maternale tante, waarop zij werd opgebeld met de boodschap dat jullie beiden zouden worden gedood indien zij u terugbracht.

U vertrok op 10 september 2021 vanuit Somalië per vliegtuig naar Kenia. U reisde op 29 september 2021 vanuit Kenia per vliegtuig via een voor u onbekend land naar België. U kwam op 29 september 2021 aan in België, alwaar u op 30 september 2021 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u te worden gedood door Al-Shabaab.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van een Somalische geboorteakte en een Somalisch identiteitscertificaat neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid is aangetast door uw verklaringen over uw leeftijd. Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming bij de DVZ op 30 september 2021 stelde u immers te zijn geboren op 30 juni 2005 en minderjarig te zijn (document Mineur Etranger Non Accompagné (MENA), p. 1). Aan deze verklaring kan echter geen geloof worden gehecht, want na medisch onderzoek werd uw geboortjaar aangepast naar 1 januari 2002. Uit de bijgevoegde beslissing van de Dienst Voogdij van 28 oktober 2021 staat dat u de dag van het medisch onderzoek op 26 oktober 2021 ouder was dan 18 jaar, vermoedelijk 20,59 jaar met een standaarddeviatie van 1,59 jaar. Dat u ten onrechte beweert minderjarig te zijn, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde rekruteringspoging van de terreurorganisatie Al-Shabaab. U beweert namelijk dat een lid van Al-Shabaab u en uw vriend [S.] heeft benaderd teneinde jullie te rekruteren. U mocht door de terreurorganisatie uw ouders hiervan niet op de hoogte brengen. Uiteindelijk werd u enkele dagen later door leden van Al-Shabaab uit uw huis meegenomen (CGVS, p. 13-14). Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering (zie administratief dossier). In uw geval is er van geen van deze zaken sprake.

Rekrutering onder dwang gebeurt bovendien vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie administratief dossier). Uit uw verklaringen blijkt echter dat er in Golweyn verschillende machtswissels hebben plaatsgevonden. Noch de overheid, noch de terreurorganisatie Al-Shabaab is er in de jaren voor uw vertrek in geslaagd om Golweyn volledig en/of langdurig te controleren. Volgens uw verklaringen waren er voor uw vertrek wél Somalische soldaten en AMISOM-troepen gestationeerd in de stad Golweyn (CGVS, p. 12). Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat de terreurorganisatie Al-Shabaab er mensen onder dwang zou rekruteren. De leden van Al-Shabaab hadden immers jongeren kunnen viseren in een voor Al-Shabaab veiligere omgeving. Uw gedwongen rekrutering op zich is aldus zeer atypisch te noemen. Deze vaststelling doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Ook plaatst het CGVS vraagtekens bij de manier waarop de terreurorganisatie Al-Shabaab u – in een reeds van de ‘norm’ afwijkende poging om nieuwe rekruten te winnen (zie supra) – trachtte te overtuigen. Zo verklaart u dat het lid van Al-Shabaab u en [S.] in de winkel van [O.] heeft verteld dat zij op zoek waren naar jonge mannen om te vechten voor de religie. Vervolgens zei de man dat jullie jong waren en dienden te vechten. Hij voegde hieraan toe dat de ongelovigen recent mensen hadden gedood (CGVS, p. 13). De woorden van Al-Shabaab overstijgen de vaagheid van het clichébeeld echter niet. Enige overredingskracht spreekt allerminst uit deze werkwijze. Het is weinig aannemelijk dat de terreurorganisatie door louter enkele vage en algemene stellingen naar het hoofd van een jongere te werpen, zij u trachten te overhalen om uw leven te wijden aan het bestrijden van de Somalische overheid en de buitenlandse troepen.

Waarom Al-Shabaab n  t u zou willen inlijven, is daarenboven volstrekt onduidelijk. Uw vader, een voormalig militair, werd namelijk door de terreurorganisatie vermoord omdat hij weigerde met hen samen te werken (CGVS, p. 14). Indien uw vader werkelijk heeft geweigerd om samen te werken met de terreurorganisatie Al-Shabaab kan in hoofde van Al-Shabaab immers even goed aan uw overtuiging getwijfeld worden. Dat Al-Shabaab bij hun rekruteringspoging stelde dat u net als uw vader een ongelovige bent (CGVS, p. 14), bevestigt de twijfelachtige ideologische overeenstemming tussen Al-Shabaab en hun vermeende doelwit voor gedwongen rekrutering. Bovendien kan van een persoon wiens vader door Al-Shabaab werd vermoord redelijkerwijze niet worden verwacht dat hij zich zonder tegenkanting bij diezelfde groep zou aansluiten en ook nog een betrouwbare rekrut zal zijn. Ook het feit dat de terreurorganisatie Al-Shabaab ten tijde van uw gedwongen rekrutering uw maternale oom vermoordde, houdt vanuit dat opzicht weinig steek. U kan met andere woorden niet beschouwd worden als een persoon waarin Al-Shabaab het meeste vertrouwen zou hebben. Er kan logischerwijs verwachten worden dat Al-Shabaab jongeren zou willen rekruteren die loyaal zijn aan hun ideologie, wat hun meer betrouwbare strijdkrachten zal opleveren.

Ook komen uw verklaringen met betrekking tot het gedrag van de leden van Al-Shabaab uitermate bedenkelijk over. Zo is het eveneens onduidelijk waarom de terreurorganisatie u en uw vriend [S.] niet meteen heeft meegenomen. Jullie werden namelijk verteld dat jullie dienden te vechten, waarna jullie eenvoudigweg werden vrijgelaten met de boodschap dat jullie zouden worden gecontacteerd. In de tussentijd

mochten jullie hierover niets delen met jullie ouders (CGVS, p. 13). Drie dagen later werd uw huis door Al-Shabaab bestormd (CGVS, p. 13-14). Gevraagd waarom de terreurorganisatie jullie niet meteen meenam, stelt u dat er een grote markt was die dag. Verder zegt u dat de winkel van [O.] was en mensen zouden achterhalen dat hij tot Al-Shabaab behoort. Gezegd dat zij even gewacht konden hebben en jullie dan konden hebben meegenomen, stelt u niet te weten waarom hij dat niet deed (CGVS, p. 24). Uw verklaringen kunnen niet overtuigen. Aangezien u initieel weigerde in te gaan op het voorstel van Al-Shabaab – u stelde namelijk dat uw moeder uw hulp nodig had (CGVS, p. 13) – gaf u duidelijk aan dat u niet geneigd was om voor Al-Shabaab te vechten. Het is bijgevolg geenszins logisch dat de terreurorganisatie u vervolgens naar huis zou laten gaan en op deze manier u een opportuniteit in de schoot zou werpen om Golweyn alsnog te ontvluchten.

Voorts is het opvallend dat u de terreurorganisatie Al-Shabaab enerzijds een bepaalde mate van meedogenloosheid toedicht wanneer het gaat over uw rekrutering, maar dat zij anderzijds amper actie lijken te hebben ondernomen wanneer u gevlucht bleek te zijn. Volgens uw verklaringen werd uw moeder na uw ontsnapping gebeld door Al-Shabaab met de vraag waar u verbleef. Gevraagd of Al-Shabaab ook bij uw huis langs is geweest, antwoordt u van niet (CGVS, p. 27). De meedogenloosheid van de leden van Al-Shabaab bij de moord op [S.] en de bestorming van uw huis teneinde u te rekruteren staat in schril contrast met hun pogingen om u terug te vinden. Dat de leden van Al-Shabaab uw huis – waaruit zij u op gewelddadige wijze hebben meegenomen – na uw ontsnapping niet eens hebben bezocht, is bovendien weinig aannemelijk. Uw verklaringen betreffende het gedrag van de leden van Al-Shabaab brengen de geloofwaardigheid van de door u vermeende rekrutering verder in het gedrang.

Bijkomend dient te worden opgemerkt dat de passieve houding van Al-Shabaab in de nasleep van uw ontsnapping de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnt. Zo verklaart u dat uw tante enkele dagen na uw aankomst werd opgebeld door de terreurorganisatie Al-Shabaab (CGVS, p. 14). Indien de terreurorganisatie, die dus op de hoogte was van uw verblijf bij uw tante in Mogadishu, u werkelijk zou viseren, kan er worden verwacht dat zij op kordate wijze te werk zouden gaan. Al-Shabaab gaf jullie op deze manier echter de mogelijkheid om Somalië te ontvluchten. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten verder aan.

Uw gedrag doet verder twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw relaas. U geeft namelijk aan dat er in het verleden reeds jonge mannen werden meegenomen door Al-Shabaab. Gevraagd of u wist dat u risico liep om gerekruteerd te worden, stelt u dat het u leek dat dit op een dag zou gebeuren. Vervolgens zegt u dat het gebeurde met jonge mensen, maar u niet had verwacht dat dit u zou overkomen. Gevraagd of u hierover heeft gesproken met uw moeder, stelt u hier niet over te hebben gesproken, omdat u nog geen dergelijke situatie had meegemaakt. Verder zegt u dat jullie geen andere plek hadden om naartoe te gaan (CGVS, p. 26). Gezien er volgens uw verklaringen in het verleden gedwongen rekruteringen hebben plaatsgevonden in uw regio, is het weinig aannemelijk dat u hierover niet zou hebben gesproken met uw moeder. Voorts is het volstrekt onduidelijk om welke reden u en uw moeder niet eerder een uitweg trachtten te zoeken voor u. Bovendien houdt uw verklaring dat jullie geen andere plek hadden om naartoe te gaan weinig steek, aangezien uw moeder wel in staat bleek uw reis naar Europa te regelen en betalen (CGVS, p. 27-28). Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tenslotte wordt uw relaas verder ondermijnd door uw afwijkende verklaringen afgelegd bij de DVZ en het CGVS. Bij de DVZ verklaarde u namelijk dat u op 15 augustus 2021 werd opgebeld door een lid van Al-Shabaab met de boodschap dat u diende samen te werken. U voegde hieraan toe dat u de stem van [O.] herkende, een klant van uw moeder. Vervolgens zegt u dat de leden van Al-Shabaab u op 18 augustus 2021 hebben meegenomen uit uw huis (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS schetst u echter een andere gang van zaken. U verklaart er namelijk dat u op 15 augustus 2021 samen met [S.] naar de winkel van [O.] werd gelokt, waar u vervolgens werd toegesproken door een hooggeplaatst lid van Al-Shabaab (CGVS, p. 13-14 en 24). Een dag later werd u opgebeld door Al-Shabaab om u erop te wijzen dat [S.] werd gedood omdat hij zijn ouders had ingelicht. U werd er nogmaals op gewezen dat u met niemand mocht spreken over het gesprek met het lid van Al-Shabaab (CGVS, p. 13). U geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen, verklaart u dat u bij de DVZ enkel heeft verteld over het telefoontje van Al-Shabaab. Gezegd dat u bij de DVZ heeft verklaard dat u op 15 augustus werd opgebeld, ontkent u dit. Vervolgens stelt u dat de tolk misschien een fout heeft gemaakt. Verder zegt u nog dat u bij de DVZ werd verteld om beknopt te zijn (CGVS, p. 23). U gevraagd om welke reden u bij de DVZ niets heeft gezegd over uw gesprek met [O.] en diens vriend, stelt u het hen te hebben verteld, maar zij u hebben onderbroken en u zeiden dat u dit tijdens het volgende interview uitgebreid kon uitleggen (CGVS, p. 25). Uw verklaring dat men u op de DVZ had gezegd beknopt te zijn en niet te veel details te geven omdat u op het CGVS meer tijd zou krijgen om alles uit te leggen, is geen afdoende verklaring voor deze lacune in uw verklaringen voor de DVZ, die immers betrekking heeft op de concrete aanleiding van uw vlucht uit uw land van herkomst. Deze vaststelling haalt de geloofwaardigheid van uw relaas finaal onderuit.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande appreciatie om te buigen. Betreffende de door u neergelegde geboorteakte en identiteitscertificaat dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder geboorteaktes en identiteitscertificaten, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde geboorteakte en identiteitsdocument op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas op te heffen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US

AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Hij betoogt dat er in Somalië geen registers van de burgerlijke stand bestaan en dat geboortes er niet systematisch geregistreerd worden, waardoor hij niet verweten kan worden dat hij zijn eigen geboorte niet kan herinneren en een inschatting hiervan gegeven te hebben.

Met betrekking tot de weerhouden tegenstrijdigheden tussen het verhoor bij de DVZ en het CGVS legt hij uit dat hij op alle vragen geantwoord heeft die hem gesteld werden, dat hij oprecht niet wist hoe gedetailleerd hij moest zijn tijdens de registratie bij de DVZ en dat hij hier werd aangemaand om alles kort te houden. Hij voegt nog toe dat hij niet kan kijken in het hoofd van de ondervrager en dat het niet mogelijk is om te anticiperen.

Hij vervolgt de redenering van de commissaris-generaal over de gedwongen rekrutering niet te begrijpen. Hij stipt aan geen controle te hebben over de gedachtegang van Al-Shabaab, namelijk over de reden waarom zij juist hem en zijn vriend wilden rekruteren, hoe zij hiervoor te werk gaan en wat hun reactie was nadat hij het kamp ontvlucht was. Hij stelt dat het allemaal zaken betreffen waarop hij geen vat heeft. Hij benadrukt dat hij uitgebreid verteld heeft wat hem is overkomen, hoe Al-Shabaab te werk zijn gegaan en waarom hij is moeten vluchten uit Somalië en iedereen en alles heeft moeten achterlaten. Volgens hem is geen enkel argument in

de beslissing gesteund op een ernstig, onderbouwd en objectief argument en wordt de beslissing gesteund op een louter subjectief aanvoelen en op wat de commissaris-generaal aannemelijk en aanvaardbaar vindt. Hij herhaalt dat hij de waarheid verteld heeft en meent dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan.

Vervolgens meent hij in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en meent hij dat over het algemeen blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Lower Shabelle nog steeds zeer precair is. Verzoeker verwijst naar en citeert uit een informatiefiche van ACLED en de COI Focus Somalië van 21 december 2023 en stelt dat Al-Shabaab erin slagen het tempo van hun operaties te verhogen en de grootste bedreiging blijven voor de vrede, veiligheid en stabiliteit. Hij acht het onbegrijpelijk hoe de commissaris-generaal, na het lezen van de algemene landeninformatie, kan oordelen dat het veilig is voor burgers om ernaar terug te keren.

3. Nieuwe stukken

3.1. Er worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door Al-Shabaab, naar aanleiding van een poging tot gedwongen rekrutering.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat hij geen reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoekers algemene geloofwaardigheid is aangetast doordat hij ten onrechte beweert minderjarig te zijn;
- ii) Er kan weinig geloof gehecht worden aan de door verzoeker beweerde rekruteringspoging van Al-Shabaab nu (a) de door hem geschetste gang van zaken niet strookt met de gebruikelijke rekruteringsstrategie van Al-Shabaab zoals die blijkt uit de beschikbare landeninformatie; (b) het weinig aannemelijk is dat Al-Shabaab hem louter door het opwerpen van enkele vage en algemene stellingen zou trachten te overhalen om zijn leven te wijden aan het bestrijden van de Somalische overheid en de buitenlandse troepen; (c) het volstrekt onduidelijk is waarom Al-Shabaab nét hem zouden willen inlijven, gezien zijn vader door hen vermoord werd omdat hij weigerde met hen samen te werken; (d) zijn verklaringen met betrekking tot het gedrag van de leden van Al-Shabaab uitermate bedenkelijk overkomen; (e) zijn gedrag verder twijfels doet rijzen bij de geloofwaardigheid van zijn relaas; (f) hij afwijkende verklaringen afgelegd heeft bij de DVZ en het CGVS;
- iii) De door hem neergelegde geboorteakte en identiteitsdocument zijn niet in staat om bovenstaande appreciatie om te buigen daar uit de beschikbare informatie blijkt dat de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief is, waardoor deze documenten op zich niet volstaan om de vastgestelde ongelooftwaardigheid van zijn relaas op te heffen.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielaas te herstellen.

4.3.3.1. Verzoekers inconsistente verklaringen over zijn eerste contact met Al-Shabaab en O. doen op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan, daar dit een essentieel element betreft van zijn vluchtrelaas.

Verzoeker verklaart bij de DVZ dat hij op 15 augustus 2021 werd opgebeld door een lid van Al-Shabaab, die hem vertelde dat hij met hen moest samenwerken. Hij vervolgt dat hij dit weigerde, maar dat hij de stem van de man herkende als O., een klant die in hun eetcafé langskwam. Vervolgens stelt hij dat leden van Al-Shabaab op 18 augustus 2021 naar zijn huis kwamen, hem meenamen en naar een trainingscentrum brachten, alwaar hij werd aangesproken door de leider van Al-Shabaab, die hem vertelde dat zij hem nodig hadden en dat hij met hen diende samen te werken op straffe van dood (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 18.03.22, vraag 3.5.). Tijdens het persoonlijk onderhoud geeft verzoeker echter aan dat hij op 15 augustus 2021 door zijn moeder was opgedragen om eten op te halen bij O. en dat hij en zijn vriend S. in de winkel van O. werden toegesproken door een hooggeplaatst lid van Al-Shabaab, die hen opdroeg om samen met hen te vechten. De volgende dag kreeg verzoeker te horen dat S. overleden was en werd hij opgebeld door Al-Shabaab, die hem vertelde dat hij zou gedood worden als hij iets zou vertellen aan zijn ouders. Hij voegt toe dat leden van Al-Shabaab drie dagen later zijn huis bestormden en hem meenamen naar het trainingskamp (NPO, p. 13-14, 23-24).

Ter verschoning van deze inconsistenties, kan hij zich niet verschuilen achter het betoog dat hij bij de DVZ werd aangemaand om het kort en bondig te houden. Uit het administratief dossier blijkt dat de DVZ-vragenlijst hem in het Somalisch werd voorgelezen – wat hij tijdens het persoonlijk onderhoud ook bevestigt (NPO, p. 5) – en dat hij deze zonder voorbehoud heeft ondertekend, waarbij hij uitdrukkelijk verklaarde dat alle genoteerde verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 18.03.22). Gevraagd of hij op de DVZ alle elementen heeft kunnen aanhalen die

geleid hebben tot zijn vertrek uit Somalië, antwoordt hij bevestigend, doch voegt hij toe dat hem gezegd werd dat hij het meeste ging kunnen vertellen bij het CGVS (NPO, p. 5). Het loutere feit dat er minder tijd wordt genomen voor het interview bij de DVZ dan dat voor het CGVS, doet niets af aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, vanaf het eerste interview waarheidsgetrouwe verklaringen dient af te leggen. Dat hij niet wist hoe gedetailleerd hij moest zijn, kan niet worden aangenomen, nu hij bij het invullen van de vragenlijst erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. Het bezoek aan de winkel van O., het moment waarop hij voor het eerst werd aangemaand om mee te vechten met Al-Shabaab en het daaropvolgende telefoontje, waarbij hij bedreigd werd en hem werd meegedeeld dat zijn vriend was gedood (NPO, p. 13), betreffen ingrijpende gebeurtenissen waarvan redelijkerwijs verwacht kan worden dat deze in zijn geheugen gegrift staan en kernaspecten vormen van zijn vervolgingsvrees. Het is dan ook niet ernstig om, na confrontatie met een negatieve beslissing, louter op te werpen dat hij niet de kans kreeg om zijn volledig relaas uit de doeken te doen. Het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, ontslaat verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de DVZ. De duur van het interview bij DVZ is hierbij irrelevant. Het kan redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen waarover specifieke vragen worden gesteld, correct kan aanduiden, ook bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ. Verzoeker draagt de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielerelaas.

4.3.3.2. Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift in de waarachtigheid van zijn relaas inzake de gedwongen rekrutering door Al-Shabaab en stelt dat hij geen controle heeft over de gedachtegang van Al-Shabaab, waardoor dit volgens hem niet gebruikt kan worden als argument om de weigeringsbeslissing te staven. Verzoekers verklaringen over zijn gedwongen rekrutering door Al-Shabaab stemmen echter niet overeen met de beschikbare landeninformatie, hoewel diezelfde landeninformatie niet ontkent dat Al-Shabaab ook overgaat tot gedwongen rekrutering.

Uit de informatie die zich in het administratief dossier bevindt blijkt dat jongeren op verschillende manieren gedwongen gerekruteerd worden, maar dat dit voornamelijk gebeurt door middel van indoctrinatie, het vooruitzicht op (financiële) beloningen, alsook via propaganda, bedrog en misinformatie. Het beeld van rekrutering door Al-Shabaab lijkt complex te zijn - soms wordt geweld gebruikt, maar meestal gebeurt rekrutering door sociale druk via familie en clanleiders. Koranscholen worden hierbij aangestipt als de voornaamste plaatsen voor rekruteringscampagnes (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, p. 52; stuk 2, p. 3-4). In de bestreden beslissing wordt in dit verband terecht geoordeeld dat er in verzoekers geval geen sprake is van voorgaanden. Verzoeker verklaart immers dat hij en zijn vriend S. in de winkel van O. aangesproken werden door een hooggeplaatst lid van Al-Shabaab, die hen aanmaande om te vechten voor hun religie en stelde dat zij gedood zouden worden indien zij weigerden, waardoor er allerminst sprake is van indoctrinatie, propaganda of beloningen. Voorts blijkt evenmin dat er beroep werd gedaan op familiale banden of banden met de clanoudsten, gezien hen uitdrukkelijk verboden werd om hun ouders op de hoogte te brengen van deze poging tot gedwongen rekrutering en verzoeker enkele dagen later door leden van Al-Shabaab met geweld uit zijn huis werd meegenomen naar een trainingskamp, waarbij zij zijn oom vermoordden (NPO, p. 23-14). Hierbij komt dat verzoekers profiel niet overeenstemt met het profiel zoals omschreven in de landeninformatie. Hij was, gelet op de resultaten van de leeftijdtest (zie *infra*), reeds negentien jaar oud op het moment dat hij gerekruteerd werd (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 18.03.22, vraag 3.5.; NPO, p. 23, 25), terwijl volgens de landeninformatie de belangrijkste doelgroep bestaat uit de jongeren tussen de twaalf en de zestien (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 2, p. 2-3).

Voorts blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat gedwongen rekrutering voornamelijk voorkomt in de gebieden die door Al-Shabaab gecontroleerd worden of in omstandigheden waarbij er een gebrek is aan strijders. Er wordt uiteengezet dat Al-Shabaab de laatste jaren militair verzwakt zijn en er veel steun is afgenomen, waardoor de behoefte aan strijders minder is, gezien zij niet langer deelnemen aan reguliere oorlogsvoering om voor grondgebied te vechten. Verschillende bronnen wijzen er dan ook op dat hun rekruteringspatroon veranderd is. Tegenwoordig heeft Al-Shabaab minder behoefte aan soldaten, en meer aan informanten, zelfmoordterroristen en mensen met speciale expertise om grote campagnes te plannen en uit te voeren. De beweging heeft niet langer de administratieve of militaire controle in de centrale dorpen, waardoor het onwaarschijnlijk is dat zij zouden opteren voor gedwongen rekrutering, behalve in gebieden waar de beweging nog permanent aanwezig is - voornamelijk op het platteland (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 2, p. 3-4). Uit verzoekers verklaringen blijkt echter niet dat zijn regio van herkomst gecontroleerd wordt door Al-Shabaab. Hij verklaart weliswaar dat Al-Shabaab aanwezig is in zijn dorp Golweyn, maar stelt eveneens dat de overheid delen van het dorp controleert, waarbij hij melding maakt van de aanwezigheid van Somalische troepen en soldaten van AMISOM (NPO, p. 12). Er kan redelijkerwijze verondersteld worden dat Al-Shabaab zouden opteren voor een minder risicovolle omgeving om jongeren te rekruteren, eerder dan in Golweyn, waar zij moesten opletten voor de aanwezigheid van overheidstroepen.

De commissaris-generaal stipt op goede gronden aan dat verzoeker niet *in concreto* aannemelijk maakt dat zijn persoonlijk geval afwijkt van de in de landeninformatie geschetste rekruteringswijze van Al-Shabaab. Door louter te volharden in zijn verklaringen en op te werpen dat hij uitgebreid verteld heeft over wat hem overkomen is, werpt hij hierop geen ander licht.

Naast de vaststelling dat verzoekers situatie aldus reeds afwijkt van de gebruikelijke rekruteringswijze zoals beschreven in de beschikbare landeninformatie, blijkt uit zijn verklaringen niet dat Al-Shabaab veel moeite gedaan heeft om hem te overtuigen van hun visie. Verzoeker verklaart dat het hooggeplaatst lid van Al-Shabaab hem louter vertelde dat zij jonge mannen nodig hadden die wilden vechten voor hun land en hun religie, dat zij veel druk ervaarden en dat er mensen gedood zijn door ongelovigen, die tegen de religie zijn (NPO, p. 13). Het is allerminst aannemelijk dat het de strategie van Al-Shabaab zou zijn om verzoeker en zijn vriend slechts na één gesprek, waarbij hen op algemene wijze gevraagd werd om samen met hen te vechten voor hun land en hun religie, te proberen overhalen om zich bij hun doel aan te sluiten, zonder dat hierbij sprake is van enige voorafgaandelijke vorm van indoctrinatie.

Zijn verklaringen over de gedwongen rekrutering worden bovendien nog verder onderuit gehaald, nu het niet aannemelijk is dat Al-Shabaab *nét* verzoeker zouden uitkiezen. Verzoekers vader, die militair was, werd immers gedood door Al-Shabaab omdat hij weigerde om met hen samen te werken (NPO, p. 8, 14). Al-Shabaab was op de hoogte van deze familieband, gelet op hun uitspraak *“Je weet dat we al uw vader hebben gedood en we hadden hem nodig. Dus u en uw vader zijn hetzelfde. Je bent net als hem murted. Dus u heeft nu twee keuzes. Of je volgt het pad van je vader en we doden u of je volgt ons”* (NPO, p. 14). Het is niet geloofwaardig dat ze de zoon van een voormalig militair, die al eerder geweigerd had om met hen samen te werken, zouden kiezen voor het uitdragen van hun missies en erop zouden vertrouwen dat hij dit zonder meer zou uitvoeren, gezien zij ervan op de hoogte zijn dat hij hoogstwaarschijnlijk hun ideologie niet genegen is. Zij bestempelden hem immers zelf als een ongelovige (*ibid.*). Het is dan ook des te bevreemdend dat zij verzoeker enerzijds zouden meenemen om in te lijven, maar anderzijds zijn maternale oom zouden vermoorden (*ibid.*), gezien dit van hem allerminst een bondgenoot maakt. De door verzoeker geschetste gang van zaken strookt niet met de beschikbare landeninformatie, namelijk dat Al-Shabaab er alle baat bij had om loyale en betrouwbare strijders te rekruteren (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 2, p. 3-4).

4.3.3.3. De geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas wordt verder ondermijnd door het opmerkelijk gedrag van Al-Shabaab.

Ten eerste is het niet aannemelijk dat Al-Shabaab verzoeker en zijn vriend zouden aanmanen om zich bij hen aan te sluiten, om hen erna meteen te laten gaan met de boodschap dat zij moesten zwijgen tegen hun ouders. Er zou hen louter verteld zijn dat zij later nog contact met hen zouden opnemen. Pas drie dagen later kwamen zij naar verzoekers huis en ontvoerden zij hem (NPO, p. 13-14). Op deze manier gaven zij verzoeker en zijn vriend echter de kans om de nodige maatregelen te treffen om onder te duiken of te vluchten, wat niet onwaarschijnlijk was, gezien verzoeker reeds had aangegeven dat hij zich niet bij hen wou aansluiten omdat hij zijn moeder moest helpen (NPO, p. 13).

Ten tweede valt de uitermate lakse en afwachtende houding van Al-Shabaab niet te rijmen met de zeer gewelddadige manier waarop zij verzoeker gerekruteerd hebben, zijnde de moord op S. en de bestorming van zijn huis, waarbij hij onder dwang werd meegenomen en zijn oom vermoord werd (NPO, p. 14). Verzoeker verklaart dat de leden van Al-Shabaab zijn moeder gebeld en bedreigd hebben, doch dat zij niet de moeite hebben genomen om hem thuis te komen opzoeken (NPO, p. 27). Indien verzoeker effectief ontsnapt zou zijn aan een gedwongen rekrutering door Al-Shabaab, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij doortastender zouden optreden en hem meteen zouden proberen lokaliseren.

Tot slot is het niet geloofwaardig dat Al-Shabaab op de hoogte waren van zijn vlucht naar zijn tante in Mogadishu (NPO, p. 14, 27), maar dat zij dan geen verdere actie ondernomen hebben om hem daar te komen opzoeken. Verzoeker kon nog vijftien dagen ongestoord bij zijn tante verblijven alvorens hij het land ontvluchtte, terwijl hij na twee dagen al een telefoon kreeg van Al-Shabaab waaruit bleek dat zij op de hoogte waren van zijn verblijfplaats. Opnieuw werd hem de mogelijkheid gegeven om zonder problemen het land te ontvluchten. Door er in het verzoekschrift louter op te wijzen dat hij geen vat heeft op het gedrag van Al-Shabaab, is hij niet in staat afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande in de bestreden beslissing, waardoor deze onverminderd overeind blijven.

4.3.3.4. Tot slot is het niet aannemelijk dat verzoeker niet een meer pro-actieve houding zou aannemen aangaande een mogelijke rekrutering, gelet op de door hem geschetste context. Gezien hij verklaart dat er in het verleden reeds jonge mannen meegenomen werden door Al-Shabaab, hij hier voorbeelden van kan geven en dat het hem leek dat dit op een dag ook met hem zou gebeuren, is het niet geloofwaardig dat hij hier nooit met zijn moeder over gesproken heeft en dat hij niet meer zou ondernemen om zichzelf te beschermen tegen dergelijke rekrutering (NPO, p. 26). Dat zij niet in de mogelijkheid waren om naar een andere plek te gaan (NPO, p. 26), betreft, gelet op de vaststelling dat zijn moeder wel in staat was om zijn reis naar Europa te regelen en te financieren, geen dienstig verweer (NPO, p. 27-28). Verzoeker onderneemt

in zijn verzoekschrift geen ernstige poging om voorgaande motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, te weerleggen, waardoor deze integraal worden overgenomen.

4.3.3.5. Voorgaande determinerende vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers relaas niet kan leiden tot de vaststelling van een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging. De motieven in de bestreden beslissing omtrent zijn leeftijd zijn dan ook bijkomstig en niet determinerend, zodat kritiek op deze overtollige motieven niet kan leiden tot hervorming van de bestreden beslissing.

4.3.3.6. Verzoeker laat de terechte en pertinente overwegingen aangaande de door hem neergelegde geboorteakte en het identiteitsdocument (AD CGVS, documenten neergelegd door de asielzoeker, stukken 1-2) volledig ongemoeid, zodat deze bij gebrek aan enig concreet en dienstig verweer onverminderd overeind blijven en integraal worden overgenomen.

4.3.4. Door in het verzoekschrift zijn onenigheid te uiten aangaande de gevolgtrekkingen in de bestreden beslissing, zonder deze *in concreto* te weerleggen, is hij niet in staat afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande, die overigens steun vinden in de stukken van het administratief dossier. De motieven in de bestreden beslissing blijven integraal overeind.

4.3.5. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Golweyn, gelegen in het district Marka in de provincie Lower Shabelle, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Lower Shabelle dient beoordeeld te worden.

4.4.2. De analyse van de veiligheidssituatie in Lower Shabelle moet als een geheel en samen worden gelezen met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in Lower Shabelle niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Verzoekers betoog, dat de veiligheidssituatie in geheel Lower Shabelle nog steeds zeer precair is, is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

4.4.3. De commissaris-generaal brengt het “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van september 2022, de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, het “*EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023 en de “*COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*” van 21 december 2023” ter kennis in de bestreden beslissing. Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft, wat geïllustreerd wordt in de bestreden beslissing. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprikt. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

4.4.4. Gelet op de beschikbare landeninformatie, wordt de beoordeling van de commissaris-generaal bijgetreden dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Lower Shabelle dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal,

blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in Lower Shabelle hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen in zijn hoofde geen persoonlijke omstandigheden worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4.4.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt aldus niet.

4.7. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, wordt beklemtoond dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend vijftwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	I. FLORIO
---------------------	-----------